

FINANSMINISTERIET

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

5. september 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 394 (Alm. del) af 29. juli 2013 stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse provenueffekten ved real nulvækst i det offentlige forbrug og inflationsregulering af overførselsindkomsterne i henholdsvis 10 år og 15 år, idet nulvækst i besvarelsen forstås som defineret i FIU, alm. del – spm. 391. For så vidt angår spørgsmålsdelen om inflationsregulering af overførselsindkomster bedes ministeren i besvarelsen oplyse den forventede besparelse fordelt på forskellige overførselsindkomster, samt oplyse den forventede virkning på arbejdsudbuddet.

Svar

Hvis der forudsættes real nulvækst i det offentlige forbrug fra og med 2014, og inflationsregulering af overførselsindkomsterne fra og med samme år, så forbedres den primære offentlige saldo med henholdsvis ca. 37 mia. kr. opgjort i 2014-niveau (ca. 1,9 pct. af BNP) i 2023 efter 10 år med nulvækst og inflationsregulering, hvilket stiger til ca. 82 mia. kr. (ca. 4,2 pct. af BNP) i 2028 efter 15 år med nulvækst og inflationsregulering, jf. tabel 1. Det gælder, når der sammenlignes med den makroøkonomiske fremskrivning i Danmarks Konvergensprogram 2013 (KP13) fra april 2013.

Tabel 1**Virkning af nulvækst i offentligt forbrug og inflationsregulering af overførselsindkomster – sml. med KP13**

	2020	2023	2028	2030
Mia. kr. 2014-niveau				
Offentligt forbrug ¹⁾	20,6	35,0	61,0	71,2
Overførselsindkomster i alt	2,6	8,6	24,5	30,0
Heraf:				
- Folkepension	2,7	6,3	13,6	15,6
- Efterløn	0,0	0,1	0,3	0,5
- Førtidspension	0,0	0,6	2,8	3,7
- Dagpenge	-0,1	0,1	0,8	1,1
- Kontanthjælp	-0,3	-0,2	0,4	0,6
- SU	0,0	-0,1	1,0	1,3
- Øvrige overførselsindkomster	0,3	1,7	5,8	7,2
Afledte virkninger og tilbageløb	-2,4	-6,5	-16,1	-19,4
Primær offentlig saldo	20,8	37,1	69,5	81,8
Do. i pct. af BNP	1,1	1,9	3,5	4,2

Anm.: Positive tal angiver forbedringer af de offentlige finanser (i form af lavere udgifter eller højere indtægter), mens negative tal angiver forværring af de offentlige finanser (i form af højere udgifter eller lavere indtægter). Virkningerne er opgjort i forhold til forløbet i Danmarks Konvergensprogram 2013, april 2013. Virkningerne er opgjort uden indregning af mulige effekter på arbejdsudbuddet knyttet til inflationsreguleringen af overførselsindkomsterne.

Den beregnede mindreudgift (ved et forløb med nulvækst og inflationsregulering sammenlignet med KP13-forløbet) opgjort i 2014-niveau tager udgangspunkt i forskellen i de forskellige udvalgte budgetposters andel af BNP ifølge de to forløb (hvor både den pågældende budgetpost og BNP er opgjort i løbende priser). Denne forskel normeres via et beregnet strukturelt niveau for BNP i 2014 (på ca. 1.970 mia. kr.), hvorved mindreudgiften kan opgøres i mia. kr. 2014-niveau. Mindreudgiften med hensyn til de offentlige forbrugsudgifter kan alternativt opgøres i 2014 pris- og lønniveau ved at deflatere mindreudgiften i løbende priser med deflatoren for det offentlige forbrug, jf. nærmere i svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 391.

- 1) I forløbet med både nulvækst og inflationsregulering bliver besparelsen på det offentlige forbrug opgjort i 2014-niveau en anelse mindre end i et forløb, hvor der udelukkende forudsættes nulvækst i det offentlige forbrug, jf. svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 391. Det hænger sammen med, at BNP målt i løbende priser vokser lidt langsommere i forløbet med både nulvækst og inflationsregulering sammenlignet med et forløb, hvor der udelukkende forudsættes nulvækst i det offentlige forbrug.

Kilde: Egne beregninger.

Det er i beregningerne forudsat, at der er real nulvækst i både den offentlige lønsum og det offentlige køb af varer og tjenester (netto) hos private leverandører, jf. også svar på Finansudvalgets spørgsmål 391. Eftersom der er produktivitetsvækst i de private erhverv (på forudsat ca. 1¼ pct. om året), vil antallet af privatansatte, der er beskæftiget med produktion af offentlige ydelser, aftage (med samme årlige rate). I det efterspurgte forløb er det dermed en større og større del af det offentlige forbrug, der produceres i den offentlige forvaltning og service, og en mindre og mindre del, der leveres fra private virksomheder.

Med hensyn til reguleringen af overførselsindkomsterne skal det bemærkes, at der i medfør af Aftale om skattereform (juni 2012) vil være en afdæmpet regulering af visse overførselsindkomster i perioden 2016-2023, hvilket er indregnet i KP13-

forløbet. Endvidere indebærer Aftale om reform af SU-systemet og rammerne for studie gennemførelse (april 2013), at SU'en i perioden 2014-2021 reguleres med satsreguleringsprocenten minus den afdæmpede regulering i medfør af skattereformen fra juni 2012 fremrykket to år.

Denne afdæmpede regulering reducerer isoleret set besparelserne ved inflationsregulering af overførselsindkomsterne fra og med 2014.

En alternativ regulering af indkomstoverførslerne, fx inflationsregulering, vil påvirke de økonomiske incitamentet til beskæftigelse, herunder incitamentet til at deltage på arbejdsmarkedet.

Det vurderes med betydelig usikkerhed, at en eventuel overgang til inflationsregulering af indkomstoverførslerne ville være omtrent neutral i forhold til arbejdsudbuddet frem mod 2023 (plus/minus ca. 500 personer henover årene).

På lidt længere sigt vil inflationsregulering i stedet for satsregulering indebære en større effekt. På 15 års sigt – dvs. i 2028 – skønnes overgang til prisregulering af overførselsindkomst med betydelig usikkerhed at kunne indebære en forøgelse af arbejdsudbuddet med i størrelsesordenen 6.–7.000 personer via øget deltagelse (eksklusive eventuelle effekter via timearbejdsudbuddet).

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon